

in 6 centimetrov široki obod iz plehovine. V njem ste križema položeni 2 stekleni cevki, trdno zamašeni; v eni je žveplena kislina, v drugej pa klorokisli kali. Če se cevki zlomite in žveplena kislina v dotiko pride s klorokislim kalijem, vne se hipoma ogenj. V to svrhu, da se pa cevki res zlomite, ako bomba ob kaj močno zadene, služili so železni uteži okolo cevk navezani. Ostali prostor v obodu je natlačeno poln dinamita, krogelj, sekanega svinca, nadrobijene steklovine. Dne 13. marca zvedó zarotniki, da je car zopet v Mihajlovej kosarni. Zdajci se poda 12 zločincev na ulico, vsak ima v belem robcu po eno bombo. Oblečeni so vsi borno, kakor da bi bili sami priprosti delavci, kateri sneg po ulicah kidajo. Bilo je ob 2. uri in 15. minuti popoldne, ko se car v kritih saneh pripelja do morivcev. Eden ustrelil iz pištole v zrak. Konji pred carjevimi sanmi pestojijo in v tem trenutku zažene 19letni Risakov bombo v carja; bomba poči, se raznese in ubije več spremljevalcev carjevih; toda car ni nič zadet. Kočijaž hoče konje napoditi, ker se za carja boji, ta pa tega ne dovoli in stopi s sanij proti zločincu, katerega sta se uže 2 hrabra kozaka oklenila in ga držita, čeravno se brani z bodalom in revolverjem. Car ga bistro pogleda in kozakom ukaže v ječo odgnati, ranjenim spremljevalcem pa hitro pomagati. Zatem se spusti peš proti zimskemu dvorcu spremljan od policijskega obrista Dvorščekija. Komaj pa stori par korakov, požene drugi zarotnik po imenu Jelnicki ali Stefanov, drugo bombo med carja in Dvorščekija. Bomba razleti. Hipoma se močno zakadi. Ko pa se dim razkadi, vidijo carja in obrista in mnogo kozakov, pa tudi zločince samega ranjenega na tleh. Dasi močno zadet vzdigne se Dvorščeki in skuša s pomočjo lajtenanta Henrikova pobrati carja in ga djati na sani. Ko ga hočejo vzdignoti, izdihne strašno ranjeni car z roko na čelo kazoč: „mrzlo, mrzlo“. Med tem pribiti veliki knez Mihajl, njegov brat, k carju in ga vpraša: „saša, kako ti je?“ Car odgovori, česar pa ni mogoče razumeti. Oficir Novikov vpraša sedaj velikega kneza, če dovoli carja prenesti v bližnjo hišo, da mu rane obvežejo in kri ustavijo. Car še zaveden, sliši to in zašepeče: „prenesite me v palačo, tam hočem umreti“ in še nekaj je rekel, kar se pa ni razumelo. To so bile njegove zadnje besede. Molče vzdignejo sedaj veliki knez in drugi ranjenega carja in ga prenesejo v zimski dvorec v njegovo pisarno, kder umrje.

Smešničar 14. Lajtenant podučuje neki deževni dan vojake o obnašanju proti višjim. On pravi: Vsak vojak je primoran svojega predpostavljenega pozdraviti, ter mu postavno salutirati. Višjega dolžnost je, se za pozdrav zahvaliti. — Ako tedaj ti Jurek, vpraša lajtnant starega vojaka, mene na ulici srečaš, kaj imaš storiti? Salutirati. Dobro! In kaj sem jaz dolžan? Še 35 krajezarjev za snaženje obleke od lanskega leta, mu odgovori hitro Jurek.

gorjanec.

Razne stvari.

(Za nesrečne Zagrebčane) daroval je neimenovan iz Kozjega 5 fl.

(30.000 knjig) sporočil je plem. Heintl graškemu „Joanneum-u“.

(Ubila) sta viničarska sina Anton in Lovrenc Klobasa iz Cogotincev v št. lenartskem okraji viničarskega sina Janeza Lupša. Tepla sta ga na poti iz cerkve domov, dokler ni duše spustil.

(Mirodvor prestavljajo v Mariboru) dalje proč od mesta, samo ne vedó prav kam?

(V Ojstrem pri Celji) so šli 3 delavci v premogovo jamo in omedleli zaradi dušljivega plina. Dva so smrti še oteli, tretjemu je prepozno došla pomoč. Delavec Jožef Volker se ni več prebudil.

(Mnogim učiteljem) priznal je deželni šolski svet službenske doklade, a te dobrote takrat niti eden ni deležen postal iz spodnje Štajerske.

(Iz Kaniže na Ogerskem) je se gospa Manahberg (židovska babura) preselila v Pariz, ondi dala svoje življenje zavarovati za 170000 frankov. Potem je se dala kot mrtvo proglasiti in v Kaniži pokopati, kamor je po železnici došla pozlačena truga iz Pariza. Pogreb je bil sijajen. Še spomenik so jej postavili. Toda reč je se izvedela in sedaj sedi zvita baba pod ključem.

(Štajerske gruntne odveznice) imajo 30. aprila t. l. svojo 51. izžrebanje.

(Železniški čuvaji) in nadzorniki so se v Ponkvi svadili in vsled tega je čuvaj Vaupotič delavca Štora v temni noči z revolverjem napal, a k sreči ni zadel, nadzornika pa ni dobil. Vaupotiča so zaprli.

(Iz okrajnega šolskega sveta) izstopil je č. g. Franc Šrol, župnik v Ljutomeru, ker je predsednik duhovensko njegovo čast razžalil.

(V Bunčanih pri Ljutomeru) so pogoreli 28. marca t. l. županu konjski in kravji hlevi, drugo so obranili zlasti vrli Veržejci. Križevci pa, ki imajo brizgalnico, pre niso hoteli priti na pomoč. Je li to res?

(Nova gruntna dača) navržena je za vcenilni okrog brežiski na 79.290 fl., za prvi celjski na 133.140 fl. za drugi 63.410 fl. in za celi mariborski 259.210 fl.

(Po sili zagladila) je se v ječi celjske okrožne sodnije Marija Golob iz Maribora; 19 dni ni vzela ničesar in potem je umrla.

(Spremembe v Lavantskeje škofiji:) Prestavljena sta čč. gg. kaplana: J. Bohanec k Mariji Snežni in M. Šmid k sv. Urbanu v Slov. gor. — Umril je 5. t. m. č. g. Gregor Piuc, župnik pri sv. Mihelu pri Mozirji, star 66 let.

(Okrajni glavar mariborski) g. Julij Seeder imenovan je za c. kr. namestniškega svetovalca, njegov okrajni komisar g. M. Gril pa pride za c. k. glavarja v Litijo na Kranjskem na mesto slaboglasnega Vesteneka, ki mora v Gradec k c. kr.

namestniji. Mož je se naposled na Kranjskem vendar zdelal, čeravno mu je naučni minister Konrad — tast.

(*Tistih 6 slovenskih vlog*), o katerih je bil zadnjič govor, ni odbila ptujška, ampak ljutomerska sodnija, pri kateri jih je bil vložil naš vrlo narodni odvetnik g. dr. Gregorič.

(*Za notarja v Celje*) pride g. dr. Baš iz Ljutomera.

(*Ljutomerski okrajni glavar plem. Premerstein*) je se dne 5. aprila preselil v Ptuj.

(*Ptujsko sodnijsko poslopje*) tako imenovani „Hauptzollamt“ bodo popolnem prezidavali. Stroški so nastavljeni na 17.754 fl.

(*Mrtvega izvlekli*) so iz Drave pri Ormoži ptujškega odvetniškega solicatorja g. Tobiasa.

(*Zvezdo Venus*), navadno „danica“ in „večernica“ imenovana, zamoremo sedaj pri belem dnevu gledati s prostim očesom. Dne 24. marcija je kot „večernica“ imela največjo svetlobo. Ta dan je pri nas bila zemlji blizu za $9\frac{1}{2}$ milijonov milj. Najbliže, $5\frac{1}{2}$ milijonov milj, bo 3. maja letošnjega; videli jo bodo po dne v Ameriki. Za tem bo se zopet oddaljevala, do $34\frac{1}{2}$ milijonov milj. Zemlji se Venus približuje sicer večkrat; toda videti je ne moremo, ker ni tako daleč od solca. Sedanja prikazen se pa ponavlja vsako 8. leto. Kako jo najti? Zapomni si kraj, kjer je solnce ob poludne; čez uro boš tam zagledal svetel „knof“, samo zdatno više.

(*V Velikovci na Koroškem*) umrl je piiden Slovencec, davkarski uradnik, g. Franc Vidic. V oporoki je volil 1000 fl. za uboge v Loki na Kranjskem, kder je bil doma, 1000 fl. za bolnišnico tam in 1500 fl. za uboge dijake. Denar ostane v hranilnici, dokler ne naraste na 3000 in 2000 fl. Slava mu!

(*Dražbe*) 19. aprila Lovro Volk v Dobni 2900 fl. 20. aprila grof Ferd. Brandis star. v Polskavi 3100 fl. 28. apr. Maks Černe v Trčovi 2955 fl. Jakob Gorjup v Konjicah 1575 fl.

Listnica uredništva: G. L. R. v Mali nedelji: ne more biti, sicer pa hvala za dopis. G. Potipan: žali Bog ni mogoče več pa dopis objavimo. G. J. v celjski okolici: Schw. pustimo! G. P. M. v Ribnici: ni kazalo. G. J. P. v Zlogonskem: ne moremo, odpustite vsem! G. J. v št. J. marsikdo bi se spodtikal, vsak ne ume šale. G. Bed. v O. o požaru smo zadnjič poročali, tedaj dostal G. D. pri sv. Mohoru: zavoljo g. priloge nam ne kaže pa se objavi uže drugod. G. D. v št. Juriji, brž ko mogoče.

Loterijne številke:

V Trstu 2. aprila 1881: 11, 83, 61, 50, 67.

V Linci „ „ 76, 69, 87, 22, 88.

Prihodnje srečkanje: 16. aprila 1881.

Najnovejši kurzi na Dunaji.

Papirna renta 75-60 — Srebrna renta 76-50 — Zlata rente 92 85 — Akcije narodne banke 820 — — Kreditne akcija 295. — 20 Napoleon 9.27 — Ces. kr. cekini 5.53 —

1-2

Naznanilo.

V občinski hiši št. 1. pri sv. Vidu tik farne cerkve, se daje štacuna s stanovanjem in vsemi shrabami vred do 1. maja t. l. v najem; tudi zraven stoječe poslopje, v katerem je uže kedaj bila usnjarija, se da v najem ali proda z zemljo in enim travnikom vred.

Podjetniki se naj pismeno ali osebno do 24. aprila t. l. pri podpisnem oglasijo, kjer se pogoji povejo.

Občinski urad sv. Vida pri št. Jurji na juž. železnici
26. marca 1881.

Jože Golež, predstojnik.

Livarna,
Badgasse Nr. 9,
blizu sl. cerkve.

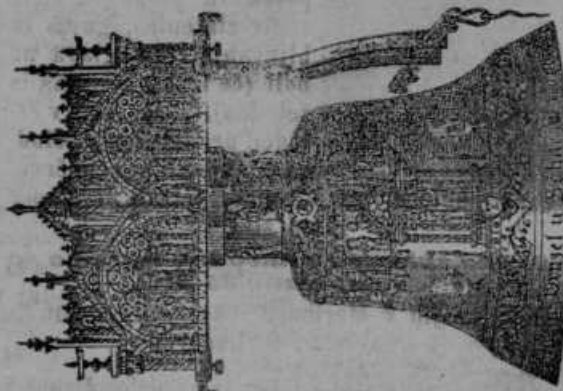

C. kr. privil.

Številnih priznanj
za zlite zvonove
je priredjenih za
ogled.

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sinov
v Mariboru,

zliva posebno izvrstne zvonove in najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečajje) na vsakojaki glas, katerega koli do želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da se zelo lahko zvoni in v zvoniku nič ne trese.

Illustrirane obrazce dopošljemo, kdor jih želi, brezplačno po pošti.